

tada, ise aga lippas ta võlule saritafraid forjama. alles õhtu pääwa loodeojal tuli tädi saritafraud pundat seljad tagasi. Ta ei tabtnud mitte järele jätto, enne kui tööt märtsimise jaoks torvelised saritafraad torraga loos oliread. Ja see teab, mis ette see veel hea võis olla, et just pübarütmel talle lollane wärw meeles oli tuunud, nõnda saiwas siis ta toritafraad pühapäeval forjatud.

Wärwi poolest polnud nii enam muret midagi. Kari-tafraad vandi puntras ilusti laffa suurama, seal mõis neid tarbesorral wöina. Sünise oli tädi töögutamisel, ja roppimisel isearanis hõrceline ja kui linausugemine tuli, siis mõditist ta torgu sõige paremad talud förmale paanna. Ka sedramisel valmas tidi selle üle, et tüdrufud vallide taga mitte tuskuma ei jäanud. Lõng oleks ju sell lombel wöinud riistutud saada. Ta sedras ise suure eestvõtamisega ja õpe-ias tüdrufutele senads liigelaulud, mis ta omal noorel põlveel nelipühi aegu siinge all ja joanitulel laulnud, rõolis juttu ja tegi muud imet, et aga tüdrulute silmад volti näred lähti seisatsiud. Tüdrufud vanirud wiimati õige imets, linda manateid sel talvel nii sahtels ja lusiliseks saonud. Si nad siis ka tüdimenud õra õige kena lõnga sedramost, ebt full leegi ei oimanud, mis tarvis seda isearalikult pidi tarvitatama.

Lõng oli sedratud, sangastesse töödi tappa pandi ülesse ja uusime ilmus. Siiomaaale oli issa majas nii pruuk olnud, et linased sangad enne walmis looti, nüüd idamus wana eit tasused tömed ülesse ja hastus i se — seda polnud ta enam mõnel talvel nähtud — to'mist riuet lunduma. Juba, maailmas sunniwad ta meie päävili imetend, seda näbti nüüd sin veres selgekte. Eit tundus ja lounis ning kui sangas walmis oli, lundi ta torraga, et eit viisitas! Ne, olgu peale, eide suda oli üliwâgo röömn täis, jest sangas oli ülemata senads saonud, seda üttestiud oma türulud ja ta tööt naabrinaesed, kes sangast jubatusiud nägemo. Sangas leigati maha, vesti ja pleegiti lume real, tanti ja rusuti iluste pehmets ning — olgi nüü sangel walmis, et wöis rätsep mojasje tulla ja lääri ning nõelaga

ommetisse hakata. Aga ei, seelord oli tädi tahimine teist. Ta ise tabatis töök ilusti walmis muretseda. Et aga midagi wõeriti ei läheks, siis töötas manaeit ühe mideviku ajal, sangas laenias ning wõinapp põlle oli, tula parema rätsepa juure. Reid oli seal lülitas lals, ja sellepäast oli tädi ta kes tütlisti enne piisut järele suulanud, summal pareni püksi mõet, ning selle juure siis mindi. Nüüd jätkame tönelemata selle tūsi, tuda wiimati õige mõet pikkuse ja lause poolt lättie saadi, see läks, kui ta piisufeje tuli järele töök wägo hästi ning eit ise õmbles siis fabearalised tugem, sabefordse nüidiga walmis. Ka tollaets saadi nad — ja missugueks senads tollaets — õige kuu forwa, kui ta õhtu täies suuruses toewa serwas paistwa hafflab. Sest polnud suurt lugu, et wärw nature lülige haffas, kui lätega püksia vaitati, jest wärw oli ju ometi ilusatesi nurmelisledest saadud, ta polnud mitte sähardune nagu sinine wöi mõri mun, kuhu ei tehi lülige puutuda. Matsile aga veel ta fabearaliss ei näidatud, waid pandi ilusti õrrele, tädi ieelikute toha marjule.

Küll läis tädi wana peremehe peale, et ta Matsile ta linnateets poest saapad ostaks, aga sest ei tulnud midagi. Nõnda ei jäanud muud nõuu üle, kui wähemast pastlateell tuliunud nõörild toha teba.

Nõnda oli siis tädi poolt Matsi ülikond täieste walmiss. Ja kui linnamäe põhjast lättie jõudis, wiljakoorm ju walmiss ulje ees siists ning sulased mana lausu mära aiste wohelle ralendausid, seal tööt tädi tollased püksid õrreli, andis Matsi lättie, wööttis unte wõõrideraga pastlad nurgast, peni nad jári ette põrandasse ning läks iie pool nuttes pool naerdes wälja. Mats oli naeratanud, kui oma uusi tollaseid pütsa nägi, ja see liigutas tädi südant loguni súgavasie. Tema mure ja töö oli Matsile röömu teinud.

Kui Mats ju odra koorma otsas istus ning obje pingule tömmas, oskus tädi ulje läwelt ta juure, pistis suure wõileiwalannisa talle põue — poiss tööt wöis muidu tühjaste minna tee peal, jest kes teab, millal isa leiwakoti lähti tegi — tatsuas talle käega õla peale, läksis teel wils poiss olla ja ülles lõpuks ta veel habelitu häälega: „Waata siis